

РЕШЕНИЕ

№ 816

гр. Добрич, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимир Т. Ангелов

при участието на секретаря Геновева Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Станимир Т. Ангелов Гражданско дело №
20223230100224 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Н. Д. П. с
ЕГН ***** от град ****, чрез упълномощения адвокат К.Д. от АК – гр.
Добрич, с която срещу „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, със
седалище и адрес на управление: град ****, ЕИК ***, представлявано от
изпълнителния директор Т.Г., са предявени обективно съединение икове за
заплащане на сумите от: 1) **1 707,24 лв.** /хиляди седемстотин и седем лева и
двадесет и четири стотинки/ - след допуснато изменение по реда на чл. 214 от
ГПК, представляващи обезщетение по чл. 225, ал. 2 от КТ – разликата между
трудоовото възнаграждение, което ищцата е имала като служител на ответника
и полученото обезщетение за безработица за периода от м. юни 2020 г. до м.
ноември 2020 г., през който ищцата е останала без работа поради незаконното
й уволнение, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба
– 26.01.2022 г. до окончателното й изплащане; 2) **268,58 лв.** /двеста
шестдесет и осем лева и петдесет и осем стотинки/ - след допуснато
изменение по реда на чл. 214 от ГПК, представляваща обезщетение за
забавено плащане на главното задължение, определено по размер на
законната лихва за времето от датата на изискуемост на всяка едно от

вземанията – от 25-то число на следващия месец до 26.01.2022 г. Претендират се и сторените по делото съдебно разноси, включително и възнаграждението за упълномощения адвокат.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, съгласно който исковата претенция е неоснователна и недоказана. Настоява се предявените искове да бъдат отхвърлени.

Според изложените в исковата молба твърдения, ищцата е работела по безсрочно трудово правоотношение във „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ ДОБРИЧ“ АД, на длъжност „отчетник измервателни уреди“ в район Добрич 2. Със заповед № ЛС-05-712/19.05.2020г. на прокуриста П.П. е прекратен трудовият ѝ договор на основание чл. 328 ал.1, т. 6 от КТ, считано от 19.05.2020г.

С Решение № 260085/21.09.2020 г. по гр.д. № 1594/2020 г. ДРС е признал уволнението на ищцата за незаконно, отменил е уволнителната заповед като незаконосъобразна и е възстановена на изпълняваната преди уволнението ѝ длъжност. С Решение №260014/03.02.2021г. по в. гр. д. № 995/2020г. по описа на ДОС, е било отменено първоинстанционното решение и са отхвърлени предявените искове. ВКС допуснал касационно обжалване с определение № 60634/30.09.2021 г. и с решение № 60309, постановено по гр.д. № 1445 по описа за 2021 г., ВКС ОТМЕНЯ решение № 260014/03.02.2021 г., постановено по гр.д.№ 995/2020 г, от състав на Окръжен съд - Добрич, като вместо него постановява: ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и отменя на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ уволнението на Н. Д. П., ЕГН *****, извършено с заповед № ЛС-05-712/19.05.2020 г. на прокуриста на „Водоснабдяване и канализация“ АД.

Сочи се, че на основание чл. 344 ал.1 т.3 КТ във вр. с чл. 225, ал.1 и ал.2 от КТ за времето, в което е останала без работа или е получавала възнаграждение в по малък размер, работодателят ѝ дължи обезщетение равно на разликата в заплатите за срок от шест месеца. Нетното трудовото възнаграждение на ищцата било в размер на 778,81 лв. Същата е била регистрирана в Дирекция „Бюро по труда“ като безработна, за което е получавала обезщетение за безработни.

Ищцата сочи, че работодателят ѝ дължи обезщетение равно на разликата в заплатите за срок от шест месеца, в размер на исковата претенция. За неизплатената разлика работодателят ѝ дължи обезщетение по чл.245,ал.2 от КТ във връзка с чл.86.ал. 1 от ЗЗД за периода от датата на

изискуемостта на всяко вземане - 25 - то число на следващия месец до подаване на исковата молба в размер на 268,58 лв.

С уточняваща молба с вх. рег. № 4769/22.03.2022г., ищецът сочи, че на 15.03.2022г. е получил Определение №538 от 06.3.2022г., постановено от ДРС по горепосоченото дело и писмен отговор на ответното дружество. След като се запознал с проекто-доклада на ДРС е установил, че в исковата молба е допусната техническа грешка в изписването на годината за процесното вземане. Периодът, за който претендират е обезщетение на основание чл.225 от КТ, е м. юни 2020г.м. ноември 2020г., а не както е изписано в исковата молба м. юни 2019г. - м. ноември 2019 г., т.е. след прекратяване на трудовия договор на ищцата със заповед № ЛС-05-712/19.05.2020г. на прокуриста П.П., считано от 19.05.2020г.

Направената техническа грешка в изписването на годината е довела и до неправилното изчисление на претендираното обезщетение за забава.

С протоколно определение от 30.05.2022 г. е допуснато изменение на исковата претенция, както следва: главница от 1 372,72 лв. на 1 707,24 лв. и лихва за забава от 189,86 лв. на 268,58 лв.

Съдът е приел за разглеждане и общо произнасяне направеното от ответника **ВЪЗРАЖЕНИЕ ЗА ПРИХВАЩАНЕ** на вземането му за сумата от **1 013,80 лв.**, представляваща изплатено в полза на ищцата обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ, със заявеното по предявените искове вземане в общ размер от **1 975,82 лв.**

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Уважаването на иска за отмяна на заповедта за уволнение е предпоставено от позитивното произнасяне и по иска за заплащане на дължимото обезщетение за времето, през което работникът или служителя е останал без работа. За реализирането на това право на обезщетение, по реда на чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от с.з., е необходимо наличието на следните кумулативни предпоставки: признаване на уволнението на работника или служителя за незаконно, чрез отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение и на следващо място да е налице причинна връзка между оставеното без работа и брутно трудово възнаграждение, което работникът или служителят е получавал през месеца,

предхождащ незаконното уволнение. Тежестта на доказване на причинените вреди и техния размер лежи върху ищеца.

Не се спори по делото – в тази насока са и представените по делото писмени доказателства, че между страните е съществувало трудово правоотношение по силата, на което ищцата е заемала длъжността „Отчетник измервателни уреди“ в район „Добрич 2“. Със заповед № ЛС-05-712/19.05.2020 г. работодателят е прекратил трудовия договор на осн. чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ, считано от 19.05.2020 г.

С решение № 260085/21.09.2020 г. по гр. дело № 1594/2020 г. Добричкият районен съд е признал за незаконно и е отменил на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ уволнението на Н. Д. П., ЕГН ***** с адрес град *****, сторено със Заповед № ЛС-05-712 от 19.05.2020г., издадена от прокуриста на “Водоснабдяване и канализация” АД Добрич със седалище и адрес на управление: град *****, ЕИК ***, П.П..

Добричкият районен съд е възстановил на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ Н. Д. П., ЕГН ***** с адрес град *****, на заеманата преди уволнението длъжност „отчетник измервателни уреди“ в район Добрич 2 във “Водоснабдяване и канализация” АД Добрич със седалище и адрес на управление: град *****, ЕИК ***.

С решение № 260014/03.02.2021 г. по в. гр. дело № 995/2020 г. Добричкият окръжен съд е отменил решение №260085/21.09.2020г. по гр.д. №1594/2020г. на Добричкия районен съд, като е отхвърлил предявените от Н. Д. П. с ЕГН ***** от гр*****, срещу „Водоснабдяване и канализация“ АД – гр.*****, искове да бъде признато за незаконно и отменено уволнението, извършено със заповед ЛС-05-712/19.05.2020г., с която ответникът на осн.чл.328 ал.1 т.6 от КТ е прекратил трудовото правоотношение между страните и за възстановяване на ищцата на заеманата от нея преди уволнението длъжност „отчетник измервателни уреди, район Добрич 2“.

Върховният касационен съд, Четвърто гражданско отделение с решение № 60309/13.12.2021 г. по гр. дело № 1445/2021 г. е отменил въззивното решение като е признал за незаконно и е отменил уволнението на ищцата, като я е възстановил на заеманата преди уволнението трудова длъжност.

Съгласно чл. 225, ал.1 от КТ „при незаконно уволнение работникът или

служителят има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал е без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца“, а съгласно ал.2 когато работникът или служителят е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата в заплатите.

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от КТ при незаконно уволнение работникът или служителят има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца.

За реализирането на правото на обезщетение по реда на чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от с.з. е необходимо наличието на следните кумулативни предпоставки: признаване на уволнението на работника или служителя за незаконно, чрез отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение и на следващо място да е налице причинна връзка между оставеното без работа и brutното трудово възнаграждение, което работникът или служителят е получавал през месеца, предхождащ незаконното уволнение. Тежестта на доказване на причинените вреди и техния размер е в тежест на ищеца.

По искане на ищцата по делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза вещото лице, по която дава заключение, което не е оспорено от страните и като обективно и компетентно изготвено е кредитирано от съда, размерът на brutното трудово възнаграждение на ищцата за последния пълен работен месец, преди прекратяване на трудовото ѝ правоотношение е 679,20 лв., начислено през м.февруари 2017 г. в размер на 1013.80 лв.(от което при спазване разпоредбите на чл.24 от ЗДДФЛ, според които обезщетението по чл.220, ал.1 от КТ е облагаем доход от трудови правоотношения, съответно съгласно чл.42 от ЗДДФЛ след облагане с 10 % данък от 101.38 лв., на 29.06.2020 г. и е изплатено по банков път нетния размер от 912.42 лв. В тази връзка при падеж за плащане 25-то число на следващия месец, и изплатено обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ на 29.06.2020 г., мораторната лихва за периода от 25.06.2020 г. до 28.06.2020 г. е в размер на 1.01 лв.

След извършената проверка на приложените по делото материали и в съответствие с отразеното в констативно-съобразителната,експертизата дава следното заключение:

Нетното трудово възнаграждение, което служи за база при изчисляване на обезщетението по чл.225 от КТ - е за м.февруари 2020 г., в размер на 786.69 лв. Дължимото обезщетение, т.е. дължимата разлика между трудовото възнаграждение и полученото обезщетение за безработица за периода месец юни 2020 г. - м.ноември 2020 г. вкл., е в размер на 1419.94 лв., в т.ч.

- за месец юни 2020 г. в размер на 559.09 лв.
- за м.юли 2020 г. в размер на 160.79 лв.
- за м.август 2020 г. в размер на 132.34 лв.
- за м.септември 2020 г. в размер на 189.24 лв.
- за м.октомври 2020 г. в размер на 217.69 лв.
- за м.ноември 2020 г. в размер на 160.79 лв.

Лихвата за забава или обезщетението за забава върху неизплатеното обезщетение по реда на чл.225 от КТ, считано от изискуемостта на всяко вземане, а именно 25-то число на следващия месец до датата на подаване на исковата молба 22.03.2022 г., е в размер на общо 205.21 лв./таблица 2/, в т.ч.:

89.77 лв. изчислени за периода 25.07.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 559.09 лв. за м.юни 2020 г.

24.43 лв. изчислени за периода 25.08.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.юли 2020 г.

18.97 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.

25.55 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.

27.51 лв. изчислени за периода 25.11.2020* г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.

18.97 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 22.03.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.ноември 2020 г.

Изплатените на ищцата след Освобождаването ѝ със Заповед № ЛС - 05-712/19.05.2020 г. на прокуриста на „ВиК - Добрич“, обезщетения по банков път на 29.06.2020 г., са както следва:

- обезщетение по чл.224 от КТ за неизползван отпуск от 8 /осем / дни за 2019 г. и 9 /девет/ дни за 2020 г., в брутен размер от 912.42 лв. и в нетен размер от 821.18 лв.
- обезщетение по чл.220 от КТ в брутен размер от 1013.80 лв. и в нетен размер от 912.42 лв.

Предвид Заповед № ЛС -05-712/19.05.2020 г. на Прокуриста на „ВиК – Добрич“, за освобождаването на ищцата от заеманата от нея длъжност, считано от 19.05.2020 г., периода за който се дължи обезщетение по чл.225 от КТ - за не повече от 6 месеца е от 19.05.2020 г. до 19.11.2020 г. вкл. , като разлика между нетното трудово възнаграждение и полученото обезщетение за безработица, е в размер на 1707.24 лв./таблица 4/, в т.ч.:

- за периода от 19.05.2020 г. до 31.05.2020 г. в размер на 314.68 лв.

- за м.юни 2020 г. в размер на 559.09 лв.
- за м.юли 2020 г. в размер на 160,79 лв.
- за м.август 2020 г. в размер на 132.34 лв.
- за м.септември 2020 г. в размер на 189.24 лв.
- за м.октомври 2020 г. в размер на 217.69 лв.
- за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. в размер на 133.41 лв.

Размерът на дължимото обезщетение по чл.225 от КТ след приспадане на изплатеното обезщетение по чл.220 , ал.1 от КТ, експертизата дава в два варианта:

Първи вариант - при дължимо обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ изчисленото по т.1 от задачите в нетен размер от 1419.94 лв., от което след приспадане на изплатеното обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в размер на 912.42 лв. по месеците описани в таблица 5, обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ ще е в размер на 507.52 лв., в т.ч.:

- за м.септември 2020 г. в размер на 129.04 яв.
- за м.октомври,2020 г. в размер на 217.69 лв.
- за м.ноември 2020 г. в размер на 160.79 лв.

Втори вариант - при дължимо обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ по изчисленото по т.4 от задачите в размер на 1707.24 лв., от което след приспадане на изплатеното обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в нетен размер на 912.42 лв. по месеците описани в таблица 6, обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ ще е в размер на 794.82 лв., в т.ч.

- за м.юли 2020 г. в размер на 122.14 лв.
- за м.август 2020 г. в размер на 132.34 лв.
- за м.септември 2020 г. в размер на 189.24 лв.
- за октомври 2020 г. в размер на 217.69 лв.
- за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. в размер на 133.41 лв.

Експертизата дава следните варианти на дължима мораторна лихва, както следва: **Първи вариант** - по обезщетението по чл.225 от КТ изчислено по т.4 от задачите за периода от 19.05.2020 г. до 19.11.2020 г., мораторната лихва считано от изискуемостта на всяко едно вземане от 25-то число на следващия месец до датата на подаване на исковата молба 22.03.2022 г., е в размер на общо 268.58 лв./таблица 7 /, от които: 66,61 лв. изчислени за периода от 25.06.2020 г. до 22.03.2022 г. върху обезщетението в размер на 314.86 лв. за периода от 19.05.2020 г. до 31.05.2020 г. 89,77 лв. изчислени за периода 25.07.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 559.09 лв. за м.юни 2020 г.; 24,43 лв. изчислени за периода 25.08.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.юли 2020 г.; 18,97 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.; 25,55 лв., изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.; 27,51 лв., изчислени за периода 25.11.2020 г. до

22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 15,75 лв., изчислени за периода 25.12.2020 г. до 22.03.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 133.41 лв. за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. вкл.

Втори вариант - по обезщетението по чл.225 от КТ, при евентуално осъществяване на прихващане с изплатеното на ищцата обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ, би се дължала и мораторна лихва, както следва: **По първи вариант върху обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ изчислено по т.5 от задачите** в размер на общо 507.52 лв., мораторната лихва ще е в размер на 63.92 лв в т.ч.; 17,42 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до датата 29.06.2020 г. изчислени върху 129,04 лв. остатък от обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ след приспадане частично с обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ; 27,51 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217,69 лв. за м.октомври 2020 г.; 18,98 лв., изчислени за периода 25.12.2020 г. до 22.03.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.ноември 2020 г.

По втори вариант върху обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ изчислено по т.5 от задачите в размер на общо 794.82 лв., мораторната лихва ще в размер на общо 106.69 лв./таблица 9/, от която: 0,35 лв., изчислени за периода от 25.06.2020 г. до датата 29.06.2020 г. на прихващане на обезщетението в размер на 314.68 лв. за периода от 19.05.2020 г. до 31.05.2020 г.; 18,56 лв. изчислени за периода от 25.08.2020 г. до 22.03.2022 г. върху 122.14 лв. остатък от обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ след приспадане частично с обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ; 18,79 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.; 25,55 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.; 27,51 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г. до 22.03.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 15,75 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 22.03.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 133.41 лв. за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. вкл.

Лихвата за забава или обезщетението за забава върху неизплатеното обезщетение по реда на чл.225 от КТ, считано от изискуемостта на всяко вземане, а именно 25-то число на следващия месец до датата на подаване на исковата молба 26.01.2022 г., е в размер на общо 194.56 лв./таблица 1/, от които: 85,57 лв. изчислени за периода 25.07.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 559.09 лв. за м.юни 2020 г.; 23.23 лв. изчислени за периода 25.08.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.юли 2020 г.; 17.98 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.; 24.13 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.; 25.58 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г.

до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 17,78 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 26.01.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.ноември 2020 г.;

Експертизата дава следните варианти на дължима мораторна лихва, както следва: **Първи вариант** - по обезщетението по чл.225 от КТ изчислено по т.4 от задачите за периода от 19.05.2020 г. до 19.11.2020 г., мораторната лихва считано от изискуемостта на всяко едно вземане от 25-то число на следващия месец до датата на подаване на исковата молба 26.01.2022 г., е в размер на общо 255.78 лв./таблица 21, от които: 64,25 лв. изчислени за периода от 25.06.2020 г. до 26.01.2022 г. върху обезщетението в размер на 314.86 лв. за периода от 19.05.2020 г. до 31.05.2020 г.; 85,57 лв. изчислени за периода 25.07.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 559.09 лв. за м.юни 2020 г.; 23,23 лв. изчислени за периода 25.08.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.юли 2020 г.; 17,98 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.; 24,13 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.; 25,88 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 14,75 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 26.01.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 133.41 лв. за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. Вкл.

Втори вариант - по обезщетението по чл.225 от КТ, при евентуално осъществяване на прихващане с изплатеното на ищцата обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ, би се дължала и мораторна лихва, както следва : **По първи вариант върху обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ изчислено по т.5 от задачите** в размер на общо 507.52 лв., мораторната лихва ще е в размер на 60.11 лв. в т.ч. 16,45 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до датата 26.01.2022 г. изчислени върху 129,04 лв. остатък от обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ след приспадане частично с обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ; 25,88 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на-217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 17,78 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 26.01.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 160.79 лв. за м.ноември 2020 г.

По втори вариант върху обезщетението по чл.225, ал.2 от КТ изчислено по т.5 от задачите в размер на общо 794.82 лв./таблица 6 от предходното заключение /, мораторната лихва ще в размер на общо 100.73 лв., от която: 0,35 лв. изчислени за периода от 25.06.2020 г. до датата 29.06.2020 г. на прихващане на обезщетението в размер на 314.68 лв. за периода от 19.05.2020 г. до 31.05.2020 г.; 17.64 лв. изчислени за периода от 25.08.2020 г. до 26.01.2022 г. върху 122.14 лв. остатък от обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ след приспадане частично с обезщетение по чл.220, ал.1 от

КТ; 17,98 лв. изчислени за периода 25.09.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 132.34 лв. за м.август 2020 г.; 24.13 лв. изчислени за периода от 25.10.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатеното обезщетение в размер на 189.24 лв. за м.септември 2020 г.; 25.88 лв. изчислени за периода 25.11.2020 г. до 26.01.2022 г. върху неизплатено обезщетение в размер на 217.69 лв. за м.октомври 2020 г.; 14.75 лв. изчислени за периода 25.12.2020 г. до 26.01.2022 г., върху неизплатеното обезщетение в размер на 133.41 лв. за периода от 01.11.2020 г. до 19.11.2020 г. включително. От така приетото заключение са налага извода, че дължимото обезщетение в полза на ищцата по чл. 225 от КТ е в размер на 1 707,24 лв., а дължимото обезщетение по чл. 86 от ЗЗД е в размер на 268,58 лв.

Съобразно изхода по предявения иск следва да се разгледа заявеното от ответника възражение за прихващане. При материално-правното прихващане, двете насрещни вземания трябва да са еднородни, ликвидни и изискуеми към момента на изявлението за компенсация, от който момент двете вземания се считат за погасени. Възражението за прихващане, заявено в хода на висиящия исков процес, е допустимо и когато вземането не е ликвидно, нито изискуемо. Прието е в решението, че в тази хипотеза на съдебно прихващане погасителния ефект настъпва, след като влезе в сила решението, тъй като от този момент вземането става ликвидно и безспорно. По отношение възражението за прихващане, заявено от ответника в срока за отговор, същото се урежда от разпоредбата на чл. 103 – чл. 105 от ЗЗД, в тежест на ответника, да установи по основание и по размер, заявеното възражение за прихващане, така както е предявено по отделните пера: Съгласно чл.220, ал.1 от КТ страната, която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестието, при което дължи на другата страна обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестието. Уреденото в ал.1 плащане предпоставя право на някоя от страните на трудовото правоотношение да го прекрати с предизвестие. Това са случаите по чл.326 и чл.328. Поначало страната, която прекратява трудовото правоотношение с предизвестие, трябва да го спази. За работника или служителя спазването на предизвестието означава да остане на работа до изтичането на срока му, а за работодателя - да остави на работа работника или служителя през този срок. Успоредно с това обаче законодателят предоставя възможност на всяка от страните, отправила предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, да не спази неговия срок. Това право принадлежи не само на предизвестяващата, а и на предизвестената страна (чл.220, ал.2). Вместо спазване на предизвестието всяка от тях може да заплати на другата страна една сума, равняваща се на трудовото възнаграждение на другата страна за неспазения срок на предизвестието. В случая се касае за заместване на първоначално дължимата престация - спазването на срока на предизвестието с друга - плащане на определената в закона сума. При това насрещната страна е

длъжна да приеме заместващото изпълнение. Поведението на насрещната страна е ирелевантно, понеже се касае за упражняването на едно преобразуващо право. Размерът на обезщетението, се съизмерва с brutното трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестие. Мерадавен е срокът на предизвестие, който е в сила за страните - установеният в закона 30-дневен срок (чл.326, ал.2) или уговореният от страните по-дълъг срок. В последния случай сумата ще се изчислява върху brutното трудово възнаграждение за този срок. В настоящия случай не се спори между страните, а и в тази насока е заключението на вещото лице, че изплатените на ищцата след прекратяване на трудовото й правоотношение от страна на работодателя обезщетения са в размер на: 1/ 912,42 лв. /bruten размер, а нетната сума е 821,18 лв./ по чл. 224 от КТ за неизползван платен годишен отпуск; 2/ 1 013,80 лв. /bruten размер, а нетната сума е 912,42 лв./ по чл. 220 от КТ за обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестие. При така установената фактическа обстановка се налага извода, че предявеният иск за заплащане сумата от 794,82 лв. по чл. 225, ал. 1 от КТ е основателен поради извършено съдебно прихващане, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 2 от КТ – разликата между трудовото възнаграждение, което ищцата е имала като служител на ответника и полученото обезщетение за безработица за периода от м. юни 2019 г. до м. ноември 2019 г., през който ищцата е останала без работа поради незаконното й уволнение. По отношение на горницата от 794,82 лв. до 1 707,24 лв. искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. В полза на ищцата следва да се присъди и сумата от 100,73 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на главното задължение, определено по размер на законната лихва за времето от датата на изискуемост на всяка едно от вземанията – от 25-то число на следващия месец до 26.01.2022 г. Предявеният иск следва да бъде уважен до посочения размер, а за горницата до 268,58 лв. подлежи на отхвърляне.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК ищците по искове, произтичащи от трудови правоотношения, са освободени от такси и разноски по производството на делата, поради което в случаите, когато ищецът е освободен от внасяне на държавна такса и искът бъде уважен, следващите се такси и платени разноски се възлагат на осъдената страна.

Поради уважаването на предявения иск и на основание на чл. 78, ал. 6 във връзка с чл. 83, ал. 3 във връзка с чл. 83, ал. 1, т. 1 от ГПК ответникът трябва да заплати по сметка на ДРС дължимата държавна такса в размер, както следва: по предявения иск по чл. 225, ал. 1 от КТ – в размер на 50 лв. и по предявения иск по чл. 225, ал. 2 от КТ – в размер на 50 лв., или общо 100 лв. /сто и петдесет лева/, определене съобразно разпоредбата на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Ответникът следва да заплати и

сумата от 81,58 лв. /осемдесет и един лева и петдесет и осем стотинки/, представляваща авансово изплатени от бюджетните средства на Добричкия районен съд възнаграждения за вещото лице по изслушаните и приети по делото съдебно-икономическа експертиза. Посочената сума е изчислена съобразно уважената част от предявените искове.

С оглед гореизложеното, Добричкият районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, със седалище и адрес на управление: град ****, ЕИК ***, представлявано от изпълнителния директор Т.Г., ДА ЗАПЛАТИ на Н. Д. П. с ЕГН ***** от град ****, сумите от:

1/ **794,82 лв.** /седемстотин деветдесет и четири лева и осемдесет и две стотинки/, представляващи обезщетение по чл. 225, ал. 2 от КТ – разликата между трудовото възнаграждение, което ищцата е имала като служител на ответника и полученото обезщетение за безработица за периода от м. юни 2020 г. до м. ноември 2020 г., през който ищцата е останала без работа поради незаконното ѝ уволнение, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 26.01.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, като

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за горницата от 794,82 лв. до 1 707,24 лв. /хиляди седемстотин и седем лева и двадесет и четири стотинки//, ПОРАДИ ИЗВЪРШЕНО СЪДЕБНО ПРИХВАЩАНЕ със сумата от **912,42 лв.**, представляваща изплатено обезщетение на ищцата по чл. 220, ал. 1 от КТ в размер на трудовото възнаграждение за неспазения срок на предизвестieto;

2) **100,73 лв.** /сто лева и седемдесет и три стотинки/, представляваща обезщетение за забавено плащане на главното задължение, определено по размер на законната лихва за времето от датата на изискуемост на всяка едно от вземанията – от 25-то число на следващия месец до 26.01.2022 г., като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата от 100,73 лв. до 268,58 лв. /двеста шестдесет и осем лева и петдесет и осем стотинки/.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, със седалище и адрес на управление: град ****, ЕИК ***, представлявано от изпълнителния

директор Т.Г., ДА ЗАПЛАТИ в полза на Държавата по бюджетната сметка на Добричкия районен съд ДЪРЖАВНА ТАКСА в размер на **100 лв.** /сто лева/, както и сумата от **81,58 лв.** /осемдесет и един лева и петдесет и осем стотинки/, представляваща авансово изплатени от бюджетните средства на Добричкия районен съд възнаграждение за вещото лице по изслушаната и приета по делото съдебно-икономическа експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Добричкия окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____